

THIETMARSA

MArforum, qui à Marfo originem trahunt, meminit Strabo; eosque ante multa sæcula ex locis Rheno finitimis, in profundam atque palustrem Regionem migrasse memorat. Horum posteri Theutomarfi, siue vt vulgò pronunciat Thietmarfi ante. cccc. Annos, antiquis Stadiensium familiæ paruerunt; quorum multos fraude oppresserunt; seque in libertatem, eiecta omni Nobilitate, vindicarunt. Vicit eos Henricus Leo Saxonix dux. Sed eo ab Imperatore Friderico proscripto, Rex Daniæ Waldemarus terram occupauit, cumque Thietmarforum opera contra Adolphum Holfatiæ Comitem, & Lubecenses vteretur, defecerunt ad hostes; à quibus Rex apud pagum Bornhouet profligatus fuit. Ita denuò libertati restituti, ne Anarchi viderentur, Archiepiscopum Bremensẽm Principem professi sunt; sed nec tributa soluerunt, nec iussis suis vnquam paruere. Sæpe ab Holfatis tentati, semper eos repulerunt. Imperator Fridericus III. terram Ducatus titulo contulit Regi Daniæ Christiano primo: cuius filius Ioannes, cum An. m. d. ipsis bellum inferret, omnibus suis copiis cæsis, vix cum paucis fuga elapsus est, amissa maxima parte Holfaticæ Nobilitatis. Ab eo tempore insolentiores victoria facti, plurimum negocij Holfaticis Principib. fecerunt. Adolphus filius Regis Daniæ Friderici, hæres Regni Noruegiæ, Dux Slesuici & Holfatiæ, indignè ferens illorum petulantiam, An. m. d. lxx. milites conscribit, cui Rex Daniæ Fridericus II. & Iohannes frater, sociam arma iungunt. Collectis omnibus copiis, capitur Meldorpium, cum tota parte australi. Deinde interiectis paucis diebus, per vallum Tilenbrugge copiæ ducuntur: quibus Thietmarfi ex Hemmingstadio ante Oppidum Heydam obuiam profiscuntur, expulsuri pugna milites ex itinere defatigatos: sed aliquoties repulsi, præliumque renouantes, demum cæduntur, fuganturque, & Oppidum incenditur. Cæsa sunt eo die Thietmarforum tria millia. Dux Adolphus, cum militibus continendis, qui se iam in fugam coniecerant, strenuè operam nauaret, vulnus accepit. Fuit is dies. xlii. Iunij. Hac clade accepta, Thietmarfi Regi & Principibus supplices facti, veniaque impetrata, in gratiam redierunt: atque ita Thietmarsia, quæ per multa sæcula libertatem suam armis tutata est, Holfatiæ Principib. parer. Hæc Auctor in sua Tabula, quam hic nostro operi inseruimus. Sed lege Saxoniam Alb. Crantzij.

PRUSSIA

PRUSSIA, Latine Borussia, olim vocata Hulmigeria; sicut adhuc quædam portio Regionis iuxta Vistulam, appellatur Culmigeria. Putatur primum per omnem Prouinciam inhabitata à populis, qui olim sederant iuxta Tanaim fluuium, Europam distinantem ab Asia: sed qui perterriti sterili illius terræ, & egressi quæsitum fertilem terram, venerunt in Hulmigeriam; ibique confederunt, illecti bonitate illius soli, nomine suo totam illam cognominantes Regionem. Est Regio frumenti ferax, aquis irrigua, & hodie colonis plena, habens multa ambitiosa Oppida, sed & multi maris sinuosi flexus reddunt eam amœnam. Est in ea pecorum ingens vis, multa venatio, atque diues piscatio. Habet autem Prussia ab Oriente Lithuaniam, à Meridie Poloniam, ab Aquilone Liuoniam, & ab occidua parte Pomeraniam. Maritima eius hodie in Urbibus & Arcibus Teutonice est; at in rure interiori, pauci prisce linguæ homines manent. Habet autem maritimas Vrbes, Montemregium, opus Regis Bohemiæ, vbi Principis nunc sedes est; Elbingen, & omnium nunc locupletissimam Gedanum (Dantiscum vulgò vocant) Urbem insignem, magnumque mercatorum Emporium. Hæc Munsterus. De ea vide etiam Cromerum lib. 3. rerum Polonicarum. & Erasmi Stellæ de Borussia antiquitatib. libros duos.

In huius Regionis littore, Succinum, antiquis Glessum, incolis Pirnstein, ab aliis Germanis Augstein dictum, colligitur.

